

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 44 / פרשת ויקה"פ תשפ"ג

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
☎ 052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף נ"א.

"רקב הבא מן העקב"

הגמרא השבוע עוסקת בטומאת 'רקב' [-בשר המת, אחר שנעשה עפר], ומסתפקת בעניין 'רקב' הבא מעקבו של האדם - האם מטמא? תוספות מפרשים שהיותו ובעקב האדם אין חיות כמו בכל הגוף, שמה אינו נחשב כחלק מגוף האדם.

זהו אחד מפלאי הבריאה; העקב שעליו נשען האדם בכל כובד משקלו, ומטבע הדברים הוא נתקל ונגף תדיר בהליכה, נברא בחדס ה' כשעליו שכבה של בשר נוקשה ובלתי רגיש. לו היה עור העקב דק או רך - כמה סבל היה נגרם לנו! התבוננות בעובדה זאת אמורה להביא אותנו להתבונן בכל איברי האדם, ובכל הבריאה שמסביבנו, ולהודות.

'הסנדלר הקדוש' רבי משה יעקב רביקוב, ישב פעם באירוע. מאן דהו שהכיר בערכו ניגש אליו וביקש לשמוע דברי חיזוק. בתגובה השיב הסנדלר: "היודע אתה? ישנם יהודים המוכנים לשלם אלפי לירות ובלבד שיוכלו לראותני" האיש לא הבין, וכי כך מדבר הצדיק על עצמו?! והסנדלר המשיך: "לא רק אותי, אלא גם אותך", והסביר: "העיוורים... הם ישלמו אלפים כדי שיוכלו לראות אותי ואתך, ואילו אתה רואה אותי ואת סביבתך חנים... שא עיניך ואמור, תודה..."

איך זה קשור אלינו?

בברכנו: 'ברוך... פוקח עיוורים... מתיר אסורים... זוקף כפופים...', ראוי שנקדיש לכך קצת יותר מחשבה והתבוננות, קבלנו כל כך הרבה, לפחות נודה.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף נ'.

"יאמרו, מאיר שכב יהודה כעס יוסי שתק, תורה מה תהא עליה?!"

בגמרא השבוע מסופר: לאחר פטירתו של רבי מאיר, הזהיר רבי יהודה שלא לאפשר לתלמידיו המפולפלים להכנס לשיבתו: "הם קנטרנים" הסביר "ומפריעים את הלימוד". סומכוס, מגדולי תלמידי רבי מאיר, נדחק, נכנס, והשמיע הלכה מרכו... רבי יהודה שהקפיד דחה את ההלכה, אך רבי יוסי ששומע זאת התבטא "יאמרו: מאיר שכב, יהודה כעס, יוסי שתק, תורה מה תהא עליה?!" וישב את ההלכה.

מהו פשר ההתבטאות? כרקע לדברים ניזכר בסיפורו של רשב"י: רבי שמעון התבטא כנגד הרומאים, ר' יהודה סנגר עליהם, ורבי יוסי שתק. זו היתה דרכו, השתיקה, רבי יוסי ויתר על הנהגתו האצילית לנוכח האיום של "תורה מה תהא עליה".

למדנו שתכונות חיוביות הם ברכה, ובתנאי שניתן לכבוש אותן במקרה הצורך.

בשנות השואה הוטרפו כשמונים ילדים יהודיים במנזר כלשהו. למפקדה הנאצית האזורית נודע על כך וקצינים מטעמם נשלחו אל כומר המנזר כדי לברר את השמועה. "אכן" השיב הכומר, והמפלצות עטו על טרפם... הי"ד. לימים הסביר הכומר בצדקנות: "מימי לא הוצאתי מפי שקר...".

איך זה קשור אלינו?

האמת חשובה, אך לא נבייש את הזולת בשמה. הביישנות היא חיובית, אך היא לא תמנע מאיתנו להתרים לצדקה. נעשה מה שנכון, גם כשהוא נוגד את תכונותינו.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף מ"ט.

"על אלו טומאות הנזיר מגלח"

השבוע בגמרא נכנסים אנו לעומק עיונם של הלכות טומאה וטהרה, אלו הלכות לא קלות, הן גם לא כ"כ מעשיות עבורנו כרגע, אך זו עצמה המעלה מיוחדת שיש בהן; אנו לומדים אותן לשם לימוד התורה בלבד, ובכך מוכיחים שלימוד התורה חשוב עבורנו מצד עצמו, גם כשאינו משיגים מכך רווח 'מעשי'.

בית חולים הוא מקום בו נוצרות הכרויות לא שגרתיות. כך התפתחה ידידות בין יעקב - אברך כולל ששהה ב'תל השומר', לרגב - דוקטור למתמטיקה - ששהה באותה מחלקה. בראשו המתמטי סרב רגב להאמין שישנים כאלו שמקדישים חייהם ללימוד תורה ללא שום מטרת רווח. השעה הייתה אחת בלילה. "אם אראה לך אנשים ההוגים בתורה כעת, תאמין לי?" שאל יעקב, ורגב הנהן בראשו; אם יש כאלו שלומדים בשעות שבהן לא נדרשו ללמוד, הרי בהכרח שיש ערך בלימוד עצמו. השניים ירדו למכוניתו של רגב, ויעקב הובילו לשיבת פוניבז', רגב עמד נדהם מול עשרות בחורים השקועים בעומק הלימוד. "כן, אני מאמין, מאמין שיש ערך כזה" - לחש, כולו מוקסם.

איך זה קשור אלינו?

אנו משקיעים כוחות בכדי ללמוד את כל הש"ס, ללמוד על מנת ללמד, לשמור ולעשות ולקיים - אולם לא פחות מכך, פשוט כדי ללמוד תורת חיים, לקיים את מצוות "והגית בו יומם ולילה".